

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΘΕΜΑ Α

A1. →γ

A2. →β

A3. → β

A4. →γ

A5.→ δ

ΘΕΜΑ Β

B1.

α) α: νερό

β: υπεροξειδίο του υδρογόνου

γ: καταλάση

β) Τα ένζυμα είναι πρωτεϊνικά μόρια, συνεπώς ανήκουν στις πρωτεΐνες.

γ) Τα ένζυμα αποτελούνται από αμινοξέα.

δ) Τα ένζυμα δομούνται από 20 διαφορετικά αμινοξέα, τα οποία διαφέρουν στη χημική δομή της πλευρικής τους ομάδας.

B2

α) σύνολο από μικροοργανισμούς οι οποίοι έχουν προέλθει από διαδοχικές διαιρέσεις ενός κυτάρου, όταν αυτό αναπτύσσεται σε στέρεο θρεπτικό υλικό οι αποικίες είναι ορατές με γυμνό οφθαλμό!

Β) κατά την οποία ο πληθυσμός των βακτηρίων δεν αυξάνεται λόγω εξάντλησης κάποιου θρεπτικού συστατικού ή λόγω συσσώρευσης τοξικών προϊόντων από το μεταβολισμό των μικροοργανισμών.

Γ) είναι ένα φαινόμενο που συμβαίνει κατά τη διάρκεια της πρώτης μειωτικής διαίρεσης και συγκεκριμένα στη διάρκεια της προφάσης. Εξαιτίας της σύναψης των ομολόγων χρωμοσωμάτων που συμβαίνει στη διάρκεια της πρόφασης 1 είναι δυνατό η μη αδελφές χρωματιδες των ομολόγων χρωμοσωμάτων να μπερδευτούν μεταξύ τους. Το μπερδεμα αυτό φαίνεται με οπτικό μικροσκόπιο και ονομάζεται χιασμα. Στο χιασμα οι χρωματιδες κόβονται και επάνασυγκολλωνται, αφού όμως έχουν ανταλλάξει μεταξύ τους ομόλογα χρωμοσώμικα τμήματα

B3.

- Δεν αναπτύσσονται όλοι οι μολυσματικοί παράγοντες σε καλλιέργεια και έτσι δεν έχουν αναπτυχθεί εμβόλια για πολλές ασθένειες
- Ορισμένοι ιοί των ζώων αναπτύσσονται με αργό ρυθμό σε κυτταροκαλλιέργειες και έτσι τα αντίστοιχα εμβόλια είναι πολύ ακριβά

- Χρειάζονται μεγάλες προφυλάξεις για να μην εκτεθεί το προσωπικό που κατασκευάζει τα εμβόλια στο παθογόνο παράγοντα
- Δεν είναι όλα τα εμβόλια αποτελεσματικά

B4.

Σε ένα κύτταρο φύλλου λεμονιάς η πρωτεϊνσύνθεση πραγματοποιείται στο κυτταρόπλασμα, στην επιφάνεια του αδρού ενδοπλασματικού δικτύου, στα μιτοχόνδρια και στους χλωροπλάστες, όπου υπάρχουν οι δομές στις οποίες συμβαίνει η πρωτεϊνσύνθεση, τα ριβοσώματα.

B5.

Γιατί η χρησιμοποίηση διαγονιδιακών φυτών και ζώων για την αύξηση της φυτικής και ζωικής παραγωγής παρουσιάζει τα ακόλουθα πλεονεκτήματα έναντι της κλασικής μεθόδου των διασταυρώσεων επιλέγονται και προς τις επιθυμητές ιδιότητες με ταυτόχρονη διατήρηση των παλαιών επιθυμητών χαρακτηριστικών επιπλέον παράγονται ταχύτερα βελτιωμένα φυτά και ζώα σε σχέση με τις παραδοσιακές τεχνικές και τέλος γίνεται εισαγωγή γονιδίων από άλλα είδη οργανισμών

ΘΕΜΑ Γ**Γ1.**

A) Μη διαχωρισμός ζεύγους ομόλογων χρωμοσωμάτων. Β) Τα χρωμοσώματα είναι 38. Γ) Το κύτταρο Β έχει 36 μόρια και το κύτταρο Α έχει 40 μόρια DNA. Δ) Το κύτταρο Α θα δώσει δύο γαμέτες που θα περιέχουν 20 χρωμοσώματα ο καθένας αποτελούμενα από ένα μόριο DNA. Το κύτταρο Β θα δώσει δύο γαμέτες που θα περιέχουν 18 χρωμοσώματα ο καθένας αποτελούμενα από ένα μόριο DNA.

Γ2.

Αν θέλουμε να κλωνοποιήσουμε μόνο τα γονίδια που εκφράζονται σε συγκεκριμένα κύτταρα, τότε κατασκευάζουμε τις cDNA βιβλιοθήκες. Οι cDNA βιβλιοθήκες περιέχουν αντίγραφα των mRNA όλων των γονιδίων που εκφράζονται στα κύτταρα αυτά και έχουν το πλεονέκτημα απομόνωσης μόνο των αλληλουχιών των γονιδίων που μεταφράζονται σε αμινοξέα, δηλαδή των εξωνίων. Για να κατασκευαστεί μία cDNA βιβλιοθήκη, απομονώνεται το ολικό «ώριμο» mRNA από κύτταρα που εκφράζουν το συγκεκριμένο γονίδιο. Επομένως κάποιοι κλώνοι είναι ίδιοι γιατί τα γονίδια εκφράζονται και στους δύο τύπους κυττάρων και κάποιοι διαφορετικοί καθώς πρόκειται για τα ειδικά γονίδια του κάθε κυτταρικού τύπου.

Γ3.

Η γονιδιωματική βιβλιοθήκη προκύπτει με την επεξεργασία του συνόλου του γενετικού υλικού που υπάρχει στο κύτταρο επομένως εάν διαφέρουν τα φυλετικά χρωμοσώματα θα διαφέρουν και κάποιοι κλώνοι. Οι κλώνοι δεν θα είναι ακριβώς ίδιοι καθώς οι δύο γαμέτες μπορεί να φέρουν το X ή Y χρωμόσωμα ενώ ταυτόχρονα λόγω του τυχαίου διαχωρισμού των χρωμοσωμάτων τα γαμετικά κύτταρα θα έχουν και διαφορετικά αλληλόμορφα στις ομόλογες περιοχές γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικό μοτίβο πέψης από τις περιοριστικές ενδονουκλεάσες και διαφορετικούς κλώνους

Γ4.

Όπως φαίνεται από τις δοσμένες αναλογίες το χαρακτηριστικό των κόκκινων ματιών εμφανίζεται μόνο σε θηλυκά άτομα και των λευκών μόνο σε αρσενικά άτομα γεγονός που υποδεικνύει ότι πρόκειται για φυλοσύνδετο χαρακτηριστικό. Μαζί με το γεγονός της αντιστροφής του φαινοτύπου (μητέρα με λευκά μάτια και πατέρας με κόκκινα) ισχύει ότι

X^E = κόκκινο > X^e = λευκό και οι γονότυποι των γονέων για το χαρακτηριστικό είναι X K Y και X κX κ .

Για το χαρακτηριστικό των μεγάλων και μικρών κεραιών οι αναλογία είναι ανεξαρτήτως φύλου 2:1 μεταξύ μεγάλων και μικρών αντίστοιχα, γεγονός που υποδεικνύει την ύπαρξη θνησιγόνου. Ταυτόχρονα με το γεγονός του ότι ο ένας γονέας έχει τις μικρές κεραιές και ο άλλος τις μεγάλες ισχύει ότι πρόκειται για πολλαπλά αλληλόμορφα.

M1= μεγάλο M2 = μικρό M3= θνησιγόνο

Και οι γονότυποι των γονέων είναι:

M1M3 του αρσενικού και M2M3 του θηλυκού

Συνολικά: P: M1M3 $X^E Y$ * M2M3

X κX κ

Γαμέτες M1 X^E , M1 Y, M3 X^e , M3 Y M2 X^e M3 X^e

	M1 X^E	M1 Y	M3 X^E	M3 Y
M2 X^e	M1M2 $X^E X^e$	M1M2 $X^e Y$	M2M3 $X^E X^e$	M2M3 $X^e Y$
M3 X^e	M1 M3 $X^E X^e$	M1 M3 $X^e Y$	M3 M3$X^E X^e$	M3M3 $X^e Y$

ΘΕΜΑ Δ**Δ1.**

A) Πρόδρομο 5'UUC AUG GAA UUC CAU G(AAAGGG)UA GGG GAA UUC UAG CCC3'

Ωριμο 5'UUC AUG GAA UUC CAU GUA GGG GAA UUC UAG CCC3'

B) Αριθμός αμινοξέων: 8

Δ2. α) 5' AATTCCATG(AAAGGG)TAGGGG 3'
3' GGTAC(TTTCCC)ATCCCCTTAA 5'

β) Μετά την ενσωμάτωση δημιουργείται η εξής αλληλουχία:

5'GAATTCCATGAAAGGGTAGGGGAATTC3'
3'CTTAAGGTA CTTTCCCATCCCCTTAAG5'

Μετά την ενσωμάτωση στο πλασμίδιο και τον μετασχηματισμό των βακτηρίων από το mRNA δεν αφαιρείται το εσώνιο και μεταφράζεται κανονικά, γιατί οι προκαρυωτικοί οργανισμοί δεν διαθέτουν μηχανισμούς ωρίμανσης του πρόδρομου mRNA. Τα κωδικόνια του γονιδίου που μεταφράζονται είναι:

5' ATG AAA GGG 3'

Δ3.

A)

3' TACAGAGAGATATACGGTAGTCAGATAAGTA 5'

5'ATGTCTCTCTATATGCCATCAGTCTATTCAT3'

B) 5' AUGAAUAGACUGAUGGCAUAUAGAGAGACAU 3'

Δ4. Γνωρίζουμε ότι κατά την έναρξη της μετάφρασης το mRNA προσδένεται, μέσω μιας αλληλουχίας που υπάρχει στην 5' αμετάφραση περιοχή του, με το ριβοσωμικό RNA της μικρής υπομονάδας του ριβοσώματος, σύμφωνα με τους κανόνες της συμπληρωματικότητας των βάσεων.

Το πρώτο κωδικόνιο του mRNA είναι πάντοτε AUG και σ' αυτό προσδένεται το tRNA που φέρει το αμινοξύ μεθειονίνη. Το σύμπλοκο που δημιουργείται μετά την πρόσδεση του mRNA στη μικρή υπομονάδα του ριβοσώματος και του tRNA που μεταφέρει τη μεθειονίνη ονομάζεται σύμπλοκο έναρξης της πρωτεϊνοσύνθεσης.

Έτσι το mRNA το οποίο θα παράγεται από το γονίδιο της εικόνας 4 θα πρέπει να διαθέτει εκτός από κωδικόνιο έναρξης και λήξης και κατάλληλη αλληλουχία στην οποία θα προσδένεται η μικρή ριβοσωμική υπομονάδα μέσω του rRNA της.

Κωδικόνιο έναρξης και λήξης παρατηρείται και στην 1η και στην 2η αλυσίδα, επομένως διακρίνουμε τις εξής περιπτώσεις.

Περίπτωση 1: Αν η αλυσίδα III είναι η κωδική του γονιδίου για το mRNA τότε το παραγόμενο mRNA είναι συμπληρωματικό και αντιπαράλληλο με την μη κωδική αλυσίδα IV και έχει

αλληλουχία: 5' – CCAGAGAGACGUAUGCUACAACAGAUUAAGAUC3' 3'

Περίπτωση 2: Αν η αλυσίδα IV είναι η κωδική του γονιδίου για το mRNA τότε το mRNA είναι συμπληρωματικό και αντιπαράλληλο με την μη κωδική αλυσίδα III και έχει αλληλουχία: 5' – GGUCUCUCUGCAUACGAUGUUGUCUAUAUUCUAGGG -3' Η αλληλουχία του rRNA είναι: 3' - UACAGAGAGAUUAACGGUAGUCAGAUUAAGUA - 5' Παρατηρούμε ότι η αλληλουχία 8 νουκλεοτιδίων 3' – CAGAGAGA – 5' του rRNA είναι συμπληρωματική και αντιπαράλληλη της αλληλουχίας 5' -GUCUCUCU-3' της 5' αμετάφραστης περιοχής του mRNA, άρα αποδεκτή είναι μόνο η 2η περίπτωση και η κωδική αλυσίδα του γονιδίου είναι η IV.

Επιμέλεια:

Αθανασία Δεδελουδη